

skab af Repræsentant for et af de Amter, som ere mest interesserede i det foreliggende Spørgsmaal. Jeg henholder mig nærmest til de to ærede Medlemmer for Frederiksborg Amt, som have været Medlemmer af Udvalget, det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (Christian Rasmussen) og det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 5te Valgkreds (L. Pedersen). Naar de som Medlemmer af Udvalget have haft endnu nærmere Lejlighed til at komme ind i denne Sags Enkeltheder og have ment at maatte henholde sig til det Resultat, hvortil den af Regeringen i sin Tid nedsatte Kommission er kommen, mener jeg, at de derved efter nøje Overvejelse ere komne til at indtage det Standpunkt, som i denne Sag er forsvareligst. Der er ingen Tvivl om, at de ærede Medlemmer, som ere Medlemmer af Udvalget, ligesom vi, der have været udenfor, med Tilfredshed vilde have set, om der kunde være gjort større Indrømmelser overfor visse af de Krav, som ere rejste. Men naar man efter en saa omfattende Undersøgelse, som Kommissionen har foretaget i denne Sag, og den Behandling, som Folketingets Udvalg derefter har kunnet give den, er naaet til det Resultat, hvortil man er kommen: at indstille det af den højtærede Finansminister forelagte Lovforslag uforandret til Vedtagelse, mener jeg ogsaa at burde give Lovforslaget min Stemme. Jeg vil navnlig ikke være med til at vække Forhaabninger, der gaa ud over det, der her naas, naar jeg ikke har nogenlunde Sikkerhed for, at disse Forhaabninger vilde resultere i, at der naaedes mere end det her foreslaaede. Jeg turde snarere nære Frygt for, at Resultatet vil blive ringere, dersom man nu ikke gennemfører det Lovforslag, der her foreligger. Derom ville Overvejelserne blive fortsatte ogsaa i det andet høje Ting, og jeg er overbevist om, at Sagen ogsaa der vil blive Genstand for den samme indgaaende Prøvelse, som den har været Genstand for baade i Kommissionen og i det Udvalg, som har behandlet Sagen for dette Tings Vedkommende. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (Parkov) ser paa denne Sag ligesom jeg, og vi tilraade derfor begge, at Sagen nu for Folketingets Vedkommende afgøres saaledes, som Udvalget har foreslaaet.

Maegaard: Der er i det foreliggende Lovforslag et Forhold angaaende de bornholmske Arvefæstere, som jeg kunde have ønsket ændret, men af den samme Grund,

som er gjort gældende af de øvrige ærede Talere, nemlig Hensynet til Lovforslagets Gennemførelse, har jeg ikke villet stille Ændringsforslag angaaende dette Forhold. Det Forhold, jeg sigter til, er, at Arvefæsteafgiften paa Bornholm betales halv-aarsvis bagud; hvis det foreliggende Lovforslag bliver ophøjet til Lov og skal gælde fra 1. Januar 1914, saaledes at Afløsningssummen skal begynde at virke i Juni Termin 1914, ville altsaa Arvefæsterne paa Bornholm samtidig med den første Del af Afløsningssummen komme til at betale den sidste Halvaarsydelse af Arvefæsteafgiften, med andre Ord: disse Arvefæstere ville faa en dobbelt Ydelse at betale i første Termin 1914. Jeg maa gøre opmærksom paa, at dette Forhold ikke er paataalt af Arvefæsterne paa Bornholm; Spørgsmaalet er rejst paa Foranledning fra anden Side, men jeg har, som jeg nævned, ikke villet stille Ændringsforslag i saa Henseende i Udvalget, fordi jeg ikke i nogen Maade vilde lægge dette Lovforslag Hindringer i Vejen. Det er ikke Hensigten fra min eller Arvefæsternes Side at berøve Statskassen noget af dens Indkomster, men Sagen kunde selvfølgelig være ordnet paa den Maade, at der i Loven var blevet indført en Overgangsbestemmelse gaaende ud paa, at den sidste Del af Arveafgiften blev betalt i første Termin 1914, hvorefter Bestemmelser om Afløsningssummen kunde begynde at virke i sidste Termin 1914; Statskassen havde altsaa kun skullet udskyde Betalingen af denne Del af Afløsningssummen et halvt Aar. Skønt jeg gerne vilde have Forholdet ordnet paa den Maade, jeg her har skitseret, skal jeg dog anbefale Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse.

Finansministeren (N. Neergaard): Det ærede Udvalgs Betænkning og de Bemærkninger, hvormed den ærede Ordfører og de andre Medlemmer, der have haft Ordet, have ledsaget den, kunne ganske naturligt ikke give mig Anledning til ret mange Udtalelser her i Dag. Jeg takker for den enstemmige Tilslutning, Lovforslaget har faaet, og jeg tror at kunne sige, at de ærede Medlemmer, som have givet det denne Tilslutning, have handlet baade i Samfundets og ogsaa i deres velforstaaede Interesse, som udrede disse Afgifter, og af hvilke mange efter Sigende ere misforneøjede med det Resultat, hvortil Kommissionens Forslag og Lovforslaget ere komne. Hvad Eftertrykket i denne Sag ligger paa, er, at der efter Kommissionens og